

ZUZANNA WUDARSKA

Zuzanna Wudarska (ur. 2001 w Warszawie) - artystka audiowizualna. Absolwentka wydziału sztuki mediów na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie mieszka i tworzy. Dwukrotna laureatka stypendium rektora ASP (2024, 2023)
W młodości związana z Ogniskiem Teatralnym u Machulskich oraz modelingiem. W swojej twórczości posługuje się fotografią, dźwiękiem, wideo i instalacją. Inspiruję się tym co powoduje dyskomfort i tak zwaną szarą rzeczywistością. Pod pseudonimem Katastrofa tworzy muzykę i eksperymentalne DJ sety. Jest częścią kolektywu „Zdjęcia do dokumentów”

Wybrane wystawy zbiorowe:

Sonic Sculptures 3, Primary, Nottingham (2024),
Bukiet nadziei...Beznadziei, Turnus, Warszawa (2024),
Wodność, Galeria Centrala, Warszawa (2024),
Metafizyka i Plotki, Fundacja Alina, Warszawa (2023),
Dzika lokatorka, Rotacyjny Dom Kultury, Warszawa (2023),
Bajzel, Domie, Poznań (2023)

Inne realizacje:

Core Core, cykl wideo wyświetlanych podczas Festiwalu Unsound (2023)
Summer School of (photo) Creativity, warsztaty fotograficzne dla młodzieży z doświadczeniem uchodźczym we współpracy z MSN w Warszawie (2022)

MÓJ POKÓJ TO PUDEŁKO DO KTÓREGO WPADAJĄ GŁOSY (2024)

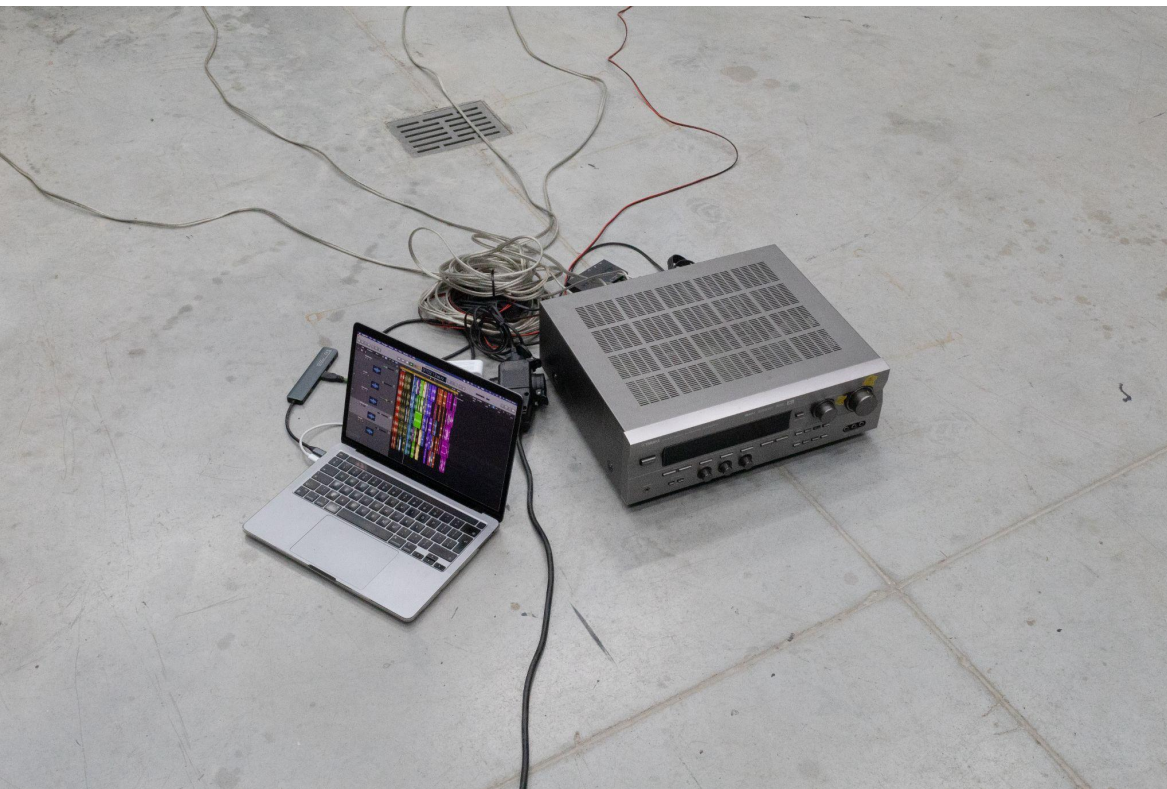
Instalacja dźwiękowa składająca się z 11 zawieszonych elementów oraz wielokanałowej kompozycji z pejzaży dźwiękowych złożonych z hałasów ['8 pętla]

Praca jest interpretacją domowej ściany. Główną rolę w instalacji odgrywają rozwibrowujące ją dźwięki. Aby uwidocznić hałas użyłam 5 głośników rezonansowych. Dzięki nim cały obiekt emituje dźwięk, a przemieszczając się wokół danej płaszczyzny można obserwować modulacje dźwięku.

Odbiorcy mogą dotykać instalacji i ingerować w nią wyciszając ją chwytem dłoni, lub dodawać do niej swoje odgłosy poprzez stukanie i uderzanie.

Dyplom licencjacki realizowany w pracowni
Przestrzeni Audiowizualnej dr. Łukasza Koseli

dokumentacja video:

https://youtu.be/HCbDmS7v_5Y

<https://youtu.be/iXSxQB4VWjU>

CORECORE (2023)

Seria 6 wideo inspirowanych internetowym trendem *corecore* stworzona we współpracy z Julkiem Płoskim na zamówienie festiwalu UNSOUND

To filmy o komfortującym kapitalizmie, neomarksizmie, aktualnym stanie feminizmu, pragnieniach, duchowości, cenie sukcesu, *Naszej Polsce*, akceptacji, faktach, współczesnych społecznościach, trapie, miłości, przyjaźni, przemijaniu, wapowaniu, sojusznictwie, work-life balance, nadziei...

“genialny dadaistyczny kolaż – wpisując się w temat tegorocznego Unsoundu – wariację TikToka na temat Społeczeństwa Spektaklu, mieszającą romantyzm, polską politykę, znumifikowaną rzeczywistość, metapoetyckość i kopanie w głąb internetu.”

Jakub Knera dla The Quietus

<https://youtu.be/HVofShc1f24>
<https://youtu.be/HW5nckiLikY>
<https://youtu.be/EgKGMsy3AQY>
<https://youtu.be/QcpwJivyDOc>
<https://youtu.be/5dlq32tkiiv>
<https://youtu.be/lqBf5Sal8w4>

MY NEIGHBOURHOOD IS FULL OF ACCIDENTAL BEAUTY (2023)

2' 34"

Trzykanałowe wideo składające się z nagrań z własnego archiwum z lat 2019-2023 uwieczniające momenty, które przyciągały moją uwagę swoim niekonwencjonalnym pięknem. Zestawione ze sobą losowo tworzą dialogi.

<https://youtu.be/7T7cPxX4tn4>

LOST HIGHWAY (2023)

46''

Opublikowany przez *Contributor*

Film jest zapętlającą się wrażeniową opowieścią o podmiejskim życiu i próbie ucieczki od nużącej rzeczywistości. Bohaterka śni swój amerykański sen jeżdżąc dwudziestoletnią poobijaną furą po podwarszawskich miejscowościach. Praca czerpie z estetyki nagrań z komunii i wesel.

występuje: Maja Tyszecka.
stylizacje: Weronika Wood
muzyka: Julek Ploski

<https://youtu.be/NjdcoQqjruQ>

W swojej działalności artystycznej skupiam się na poszukiwaniu piękna w codzienności. Intryguje mnie pozorna normalność i przeciętność, z której staram się wydobywać to co dostrzegam dla mnie w niej wyjątkowe. Cenię ten obszar za jego uniwersalność i ponadczasowość. Sądzę, że choć istnieje już wiele wypowiedzi w tym temacie, spojrzenie każdej osoby wprowadza do niego coś nowego i wartościowego.

Zdecydowałam się wziąć udział w naborze Otwieramy się!... ponieważ dzięki niemu mogłabym uzyskać dostęp do przestrzeni, w której mogłabym rozwijać swoją praktykę twórczą oraz pozyskać niezbędne do tego środki finansowe i nową grupę odbiorców.

Dodatkowo instytucja Ujazdowskiego ma dla mnie wysoką wartość sentymentalną, ponieważ była ona miejscem moich pierwszych samodzielnych wypraw do instytucji artystycznej, zawsze zwieńczona kawałkiem brownie z solą morską w Instalacjach. Trafienie tu, tym razem w roli twórczyni byłoby dla mnie ważne również w znaczeniu symbolicznym.